

SZEMÉLYI IGAZOLVÁNY

Tizenhat éves még alig-alig múltam, mikor először megkaptam őt
Éreztem, ahogy megtapogattam, a fejem lágya benőtt
És akkor megtudtam az osztályfőnökömtől, hogy soha többé el nem hagyhatom
Azóta télen-nyáron, viharban, napsütésben magammal hordozom

Személyi igazolvány, mindennél fontosabb nekem
Személyi igazolvány, s néha úgy becézem: kis SZIG-em

Szigorú és elszánt önmagammal nézek szembe mindjárt az első oldalon
Hogy '46-ban megszülettem Budapesten, bár szeretném, de nem tagadhatom
Apám s anyám elváltak régen, de itt jól megférnek egy lapon
S még néhány adat: hogy jártam iskolába, van otthonom és dolgozom

Személyi igazolvány, van, tehát én létezem
Személyi igazolvány, az egyetlen igazolvány
mellyel hitelt érdemlően igazolhatom
hogyan azonos vagyok velem

Ha eltévedek a forgalomban, vagy átmeneti zavaromban nem találom a helyem
Vagy szavaimnak kell mások előtt hitelt szerezni, olyankor előveszem
És minden változást, mely feltűntethető, én becsülettel beíratatok
Oly megnyugtató érzés pecséten látni, hogy egy ideig még érvényes vagyok

Személyi igazolvány, drága kis SZIG-em
Mi lesz veled, ha visszavonnak végül nélkülem?

Tudom, hogy itt és most, hogy ő és én, mi ketten összetartozunk
És mégis megtörtént már olykor-olykor, hogy elvált az utunk
Nélküle, bevallom, félelmeimnek érzem magam, bár tiltakozni nincs jogom
Valami furcsaságot boldogságot érzek, ha újra visszakapom

Személyi igazolvány, az én igazi párom
AU-IV 385 223
Személyi igazolvány, hát lássuk csak, ki vagy te, barátom
AU-IV 385 223